

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 428/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., H., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 559/1995 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2013 doručená sťažnosť V. K. (ďalej aj „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 559/1995.

2. Zo sťažnosti a z jej prílohy vyplýva, že „... úpadca, Roľnícke družstvo Z., so sídlom v B., IČO..., bol spolu s ďalším žalovaným, A., rozsudkom OS Humenné, č. k. 10 C/82/1996-219 zo dňa 22. 6. 2000, zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi istinu 13.092,84 € (394.435,- Sk) s prísl. Uznesením odporcu sp. zn. 2 K 559/95 zo dňa 11. 4. 2002, bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz. Navrhovateľ si konkurznou prihláškou zo dňa 25. 5. 2002 uplatnil voči úpadcovi pohľadávku vo výške 13.092,84 € (394.435,- Sk) s prísl. Odporca oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 3. 6. 2004 č. k. 2 K 559/95-64/9, že správca konkurznej podstaty mu uznal prihlásenú pohľadávku vo výške 25.461,30 € (767.047,- Sk) a zaradil ju do 3. triedy.“.

3. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej poukázal na to, že už v minulosti namietal porušenie svojich základných práv konaním krajského súdu v právnej veci vedenej pod sp. zn. 2 K 559/1995 na ústavnom súde. Sťažovateľ v sťažnosti vyjadril názor, že od predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 64/09-13 z 5. marca 2009, ktorým bola jeho sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, „... naďalej dochádza k porušovaniu práv sťažovateľa odporcom tým, že ani dodnes odporca konkurz neukončil, takže dochádza v tomto konaní k prietahom, čo neumožňuje sťažovateľovi podniknúť ďalšie právne kroky na uplatnenie si svojich práv“. Sťažovateľ ďalej vyjadril nespokojnosť s jednotlivými vyjadreniami krajského súdu k ním namietaným prietahom v predmetnom konkurznom konaní.

4. Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhoval, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že:

„1. Základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; postupom odporcu v konkurznej veci vedenej

pod sp. zn. 2 K 559/1995 konkurzného veriteľa: ..., ktorý prihlásil pohľadávku voči úpadcovi: ... so sídlom v B., IČO..., bolo porušené.

2. Prikazuje sa odporcovi, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

3. Navrhovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 7.000,- €, ktoré mu je odporca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 275,94 € (odmena za 2 úkony po 130,16 € + 2 x rež. náklady po 7,81 €) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu (advokáta) navrhovateľa.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

7. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konkurzné konanie trvá na krajskom súde od roku 1995, pričom sťažovateľ sa v roku 2009 domáhal ochrany svojich práv na ústavnom súde a namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konkurznom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 K 559/1995. Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 64/09 z 5. marca 2009 odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na to, že predmetom rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 64/09 z 5. marca 2009 bolo konanie porušovateľa v predmetnej konkurznej veci v období do 5. marca 2009, ústavný súd sa v tomto rozhodnutí nezaoberal možnými dôvodmi vzniku prieťahov s poukazom na ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že konkurzné konanie nie je možné považovať za štandardné občianskoprávne konanie, a to z hľadiska odlišného plynutia zákonných lehôt, počtu subjektov uplatňujúcich svoje pohľadávky, postupu pri speňažovaní majetku úpadcu a uplatňovaní pohľadávok úpadcu. Mnohokrát priebeh konkurzného konania vyvoláva vznik ďalších súdnych konaní, čo má vplyv na samotnú dĺžku trvania konkurzného konania. Konkurzné konanie je z pohľadu právnej úpravy časovo a fakticky náročný proces, ktorého účelom je uspokojenie pohľadávok veriteľov z majetku dlžníka, úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, alebo aj z majetku iných osôb, ak ich majetok podľa právnej úpravy podlieha konkurzu. Preto pri posudzovaní vzniku prieťahov v konkurznom konaní je potrebné prihliadať na už uvedené odlišnosti konkurzného konania oproti štandardnému občianskoprávnemu konaniu.

12. Ústavný súd zistil, že 8. apríla 2009 krajský súd schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu. Po schválení konečnej správy správkyňa konkurznej podstaty JUDr. M. B. písomne 1. júla 2009 krajskému súdu oznámila, že zahrnula do súpisu konkurznej podstaty nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. B., zapísané na LV č. 1032 – poľnohospodárska pôda, ktorých zapísaným vlastníkom je Poľnohospodárske družstvo H. B. ako právny predchodca úpadcu. Príslušná správa katastra na výzvu správkyne odmietla zapísať úpadcu ako vlastníka predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu absencie delimitačného protokolu, ktorým by bola predmetná nehnuteľnosť prevedená z vlastníctva právneho predchodcu úpadcu do vlastníctva úpadcu. V dôsledku postupu príslušnej správy katastra podala správkyňa konkurznej podstaty na Okresnom súde Humenné žalobu o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Rozhodnutie Okresného súdu Humenné vo veci určenia vlastníckeho práva má zásadný vplyv na rozsah majetku úpadcu, a teda aj ukončenie konkurzného konania.

13. Krajský súd je viazaný prebiehajúcim súdnym konaním, ktorého výsledok môže mať zásadný vplyv na rozsah majetku úpadcu a rovnako aj na rozsah uspokojenia pohľadávky sťažovateľa. Krajskému súdu teda v súčasnosti bránia zákonné prekážky v tom, aby ďalej konal v predmetnom konkurznom konaní. Táto skutočnosť má za následok nemožnosť porušenia sťažovateľom namietaného porušenia základných práv krajským súdom garantovaných ústavou a dohovorom.

14. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a úkonmi realizovanými krajským súdom dospel k záveru, že konanie krajského súdu neindikuje sťažovateľom namietané porušenie jeho základných práv. Samotné konanie krajského súdu je závislé na právoplatnom ukončení súdneho konania vedeného Okresným súdom Humenné, následnom správnom konaní na príslušnej správe katastra a prípadnom speňažení novoobjaveného majetku. Ústavný súd si je vedomý, že dĺžka predmetného konkurzného konania s poukazom na titul pohľadávky, ktorú si sťažovateľ v konkurznom konaní uplatnil, ako aj na očakávania spojené s jej splnením sa javí byť sťažovateľovi neprimerane dlhá, avšak krajský súd postupuje štandardným spôsobom pre účely uspokojenia pohľadávok čo najväčšieho počtu veriteľov, ktorým je aj sťažovateľ.

15. Ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej vzájomnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním na druhej strane. Ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, alebo ak nezistí žiadnu možnosť porušenia označených základných práv alebo slobôd, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. II. ÚS 21/02, II. ÚS 28/04).

16. Ústavný súd na záver dodáva, že predmetné rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok v tejto veci za predpokladu zotrvania na stanovisku, že postupom krajského súdu vo veci dochádza k zbytočným priet'ahom v konaní, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

17. Ústavný súd sa z dôvodu odmietnutia sťažnosti nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa uvádzanými v jeho sťažnosti (príkaz krajskému súdu konať vo veci, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013